

eligazodás, mert a hatalmas vöröscédulák vezettek. Rongyos, maszatós gyerekek lepték el az utcákat és itt-ott rikítóan suhant el egy parasztemyecske fejkendője. Kérestem az alkalmat, hogy beszélhessek ezekkel a veszedelmesen élő emberekkel. Úgyan látják-e ezek a fejük fölött lebegő halált? Egy öreg embert szőlőttem meg legelőszőr. Alig akart velem szóba állni.

— Már megint a koleráról — dörmögte és kis hija volt, hogy faképnél nem hagyott.

— Nem félt bátyám a kolerától?

— Félt a fene! Ki látott már kolerát?

— Most is hányan haltak meg benne.

Az öreg paraszt nevetni kezdett és így szólt: — Maga azt hiszi, azok kolerában haltak meg? Kolerában a fenét. Sok pálinkát ittak, aztán megütötte őket a guta. Szín való igazság ez.

— Hova gondol, ennyi gutaütés egyszerre? — Nekem beszélhet az ur, ennyi kolerás eset se lehet akkor egyszerre.

Nem is vitatkoztam tovább az öreggel, mert láttam, hogy úgy sem tudnám meggyőzni. Ilyen a többi is. Fiatalja, leánya mind ilyen. Nem hisznek a kolerában, még akkor sem, ha a szemük láttára feketedik meg a kolerás holttest.

Beszéltem egy fiatal menyecskével, aki még az atyauristént is leráncigálta az égből azért, mert a rendőrség megtiltotta, hogy a Tisza vizéből hordjon.

— Mire való az? Még a dédöregapám is aból ivott, pedig az elélt vagy száz esztendeig. Ilyen makacs, önfejű, bigott népség között dühöng a kolera. Vajjon nem kell-e nekünk is félnünk? Szomszédok vagyunk és a lakosság nem hogy segítene lefogni a dühöngő szörny szárnyait, hanem még segítségére siet. Intézkedni kell, még nincs későn.

Most, hogy visszajöttem Zentáról, tudom csak mérlegelni a veszély nagyságát. Folyton előttem lebeg a hat halott fekete testroncsa. Ijedten kérdezem, mi lesz, ha a fekete rém Szegedet is meglátogatja? Itt több az ember, több lesz az áldozat is. A zentai parasztok Csókán keresztül szállítják már a halálos bacillusokat. Nem tudhatja a szegedi ember, hogy drága pénzen, mikor vásárolta meg a halált.

Sorompóba kell állanunk, mielőtt még a fekete szörny a lábát a küszöbünkre tenné. Most is nagy a veszély, de kisebb már nem lesz. Most, vagy soha.

A rendőrségnek kötelessége bizonyosságot szerezni és védekezni a Zenta-Csóka-féle piac manipuláció ellen.

Palotás Szeged lakói! Mi lesz velünk, ha aratást rendez falaink között a könyörtelen fekete kaszás?

Szabó Mihály.

Oroszország kudarca. Bécsből jelentik:

Az az akció, melyet Oroszország a Dardanellák megnyitására indított, kudarcot vallott. Itteni diplomáciai körökben, ahol jól vannak informálva a konstantinápolyi eseményekről, azt mondják, hogy a Dardanellák kérdése egyelőre ismét lekerül a diplomáciai tárgyalások napirendjéről, mert Oroszország nem tudta megnyerni az érdekelt nagyhatalmak hozzájárulását arra, hogy kérését a portánál támogassák. Az orosz kormányhoz közelálló lapok most már leintik az egész akciót. Azt a hirt, hogy örgróf Pallavicini, Ausztria és Magyarország konstantinápolyi nagykövete ebben a dologban tárgyalásokat vitt volna, itt a leghatározottabban megcáfolják. Ausztria-Magyarország nem avatkozott bele ebbe a kérdésbe, mert hiszen Oroszország szövetséges társai, az entente-hatalmak sem járultak hozzá Oroszország akciójához.

Delegációk. Budapestről jelentik: A hivatalos lap holnapi száma közölni fogja, hogy ő felsége december 28-ára, Bécsben hívja össze a delegációt.

A választói jog. Aradról jelentik: Az aradi Kossuth asztaltársaság tegnap este lakomát adott, Barabás Béla tiszteletére. Barabás Béla azt mondta, hogy *ma már Kossuth Ferenc is a legradikálisabb választói jognak a hive*. Ő, Barabás minden utógondolat nélkül, harcosa az általános választói jognak, csupán azt nem látja szívesen, hogy olyanok is fölhasználják az általános választói jog jelszavát, akik Magyarország elleneségei. De ez csak másodrendű szempont, a fő az, hogy e jelszónak milyen tartalmat kölcsönöznek. Aki az általános választói jog jelszavába ma becsületes tartalmat önt, azé a jövő. A népparlamenttől vár minden javulást.

SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Szerdán délután: Haramiák, tragédia. Ifjúsági előadás. — Este kis herceg, operett. (Páratlan $\frac{1}{3}$.)
Csütörtökön: Papa, vígjáték. (Páros $\frac{2}{3}$.)
Pénteken: Sargaliliom. (Páratlan $\frac{1}{3}$.)
Szombat délután: Basa bácsi mesedéutánja. Félhelyekkel. — Este: Élő halott. (Páratlan $\frac{2}{3}$.)
Vasárnap délután: Aranyember, színmű. Félhelyekkel. — Este: Ezredapja. (Páratlan $\frac{1}{3}$.)
Hétfőn: Macbeth, tragédia. (Páros $\frac{2}{3}$.)
Kedden: Kegyelmes ur, bohózat. (Bemutató előadás, páratlan $\frac{1}{3}$.)
Szerdán: Kegyelmes ur, bohózat. (Páros $\frac{2}{3}$.)
Csütörtökön: Házi tücsök, opera. (Páratlan $\frac{1}{3}$.)
Pénteken: Szép Heléna, operett. (Páros $\frac{2}{3}$.)
Szombaton: Szép Heléna, operett. (Páratlan $\frac{1}{3}$.)
Vasárnap délután: Nagy diákok, színmű.

Halotti beszéd egy diszelőadásra.

Mélyen tisztelt szegedi színház, nagyérdemű publikum, kedvelt színművész urak s hölgyek!

Összegyűltünk ma este a művészet föl-kent csarnokában, csak a gyászruhák maradtak el. Kár. Mert diszelőadást rendeztek, Gaál József születésének századik évfordulójára. Szegény Gaál József, mennyit fordulhatott... Mert ő írta meg a *Peleskei nótáriust*, direkt a mai estére gondolva s a mai diszelőadást megálmodva.

Valljuk be: csudálatos előadás volt! Hódolat illeti a résztvevő színművész urakat s hölgyeket. Akik áthatva az est ünnepiességétől, erejük és kvalitásuk javát nyújtották. Direkt megmutatták, milyenek muszáj lenni egy diszelőadásnak.

Csak úgy dühöngött a ripacsláz. Mintha a száz év előtt művészkedő kóklerek és kőnyelők támadtak volna föl s jelentek meg a színpadon. Már mint a szegedi. Bár egyes alakok mintha a jászószentmácsi ideiglenes cirkuszról rohantak volna ide esküpreszvonaton, méltányolva a diszes est fontosságát. És ezek a dummer Augusztok ősi magyar humort árasztottak magukon. Mások ménesben gyülekeztek csoportjelenetben és fókoscht nyeltek, nemzetiszínü gatyában.

Akadnak olyan asszonyi állatok, akik szakált ragasztottak, de csak egyet. Viszont a legtöbbben egy szót se tudtak a szerepükből, — ők legalább eredetien alakítottak. A peleskei nótárius pedig megjelent a nézőtérre s bocsánatot kért a közönségtől, amiért meg mert jelenni s méltányolni tudja az est fontosságát. Ugyanő — a peleskei nótárius — felszólt a földszintről a karzatra, hogy rá ne köpjön. A karzat tényleg humánus volt, mert megszökött. De ma — kivételesen — visszakérte a szabadjegy árát. És — ez a tragikum, — nem kapta vissza. Pedig diszelőadás vala.

Külön bekezdés illeti a zseniális rendezőt. Borzasztóan stilszerű volt, amilyen még soha. Volt menyország és pokol, volt vakló és kötél (a második felvonásban), melyre azonban senkit se húztak fel. Na igen, nem tudták a zürzavarban, ki a főbűnös a sok diszért. A főrendező urnak a mai estért mindenestre meg kell ünnepelni a százéves jubileumát. Lehetőleg minél előbb.

Emlékezzünk régiekről, szegény Gaál József. Ő igazán nem tehet arról, hogy ma reáemlékeztünk Szegeden is. De hódolattal adózunk korszakalkotó művének. A *peleskei nótáriusnak*. Mert ime, nagyérdemű publikum, kedvelt színművész urak s hölgyek, valami szent igazságra megtanított bennünket az ünnepezt magyar író. Megtanított arra, megmutatta azt, hogy *a szegedi színházban tudják a legdiszesebb előadást rendezni*.

Éljen a magyar színművészet! Éljen a haza!

Szatir.

* Mikor épül föl az új Nemzeti?

Az egyik budapesti újság írja: A legutóbbi szombaton járt Tóth Imre igazgató a miniszteriumban és Zichy János gróf lekötözött jóindulattal fogadta. Több művészi kérdést beszéltek meg és ezek folyamán szó került az új Nemzeti Színházról, melynek szükségességét a miniszter helyes érzéke csakugy átálérzi mint az ország minden lakosa. És Zichy János gróf rögtön megtette az első lépést a nagy kulturesemény felé, elrendelte, hogy már legközelebb kihirdessék a pályázatot az új Nemzeti Színházra. Három millió korona költséggel fog felépülni az új színház, természetesen a réginek a helyén és aránylag nem is sok idő, három év alatt. Mert hát itt nem egyszerű színház létesítéséről van szó, hanem az egész Grassalkovich-telek célszerű beépítéséről, ami igen szép és hatalmas feladat elé állítja építészeinket. A legteljesebb hódolattal üdvözljük elhatározásáért Zichy János gróf kultuszminisztert és elismeréssel adózunk Tóth Imre igazgatónak, aki az új Nemzeti Színház kérdésén olvan szerencsésen tudta állandóan napirenden tartani, hogy a miniszter az első és tegyük hozzá: döntő lépésre határozta el magát.

* **A zeneiskola Liszt hangversenye.** A városi zeneiskola vasárnap délután négy órakor a Tisza-szálló dísztermében Liszt Ferenc emlékére iskolai hangversenyt rendez. A műsort Liszt Ferenc műveiből állították össze. A hangversenyen Szűcs Mariska, Helvey Henrik, Baranyai Gyula, Bizam Mariska, Retek Erzs, Tanczos Erzs, Böhm Flóra, Goldschmidt Imre, Böhm József, Böhm Pál, Deutsch, Fischhof, Horváth, Öhler, Somlyódy Tirczka, Loránt és Kolos szerepelnek. A hangversenyen az intézet tanári kara is részt vesz. A számozott ülőhelyek előre válthatók a zeneiskola irodájában.

* **Szimfonikus hangverseny.** A Szegedi Tisztviselők Otthona december 20-án rendezi harmadik szimfonikus hangversenyt Károly Margit és a m. kir. honvédszenekar közreműködésével. A hangversenyen Mozart, Bach, Gade és Kirchner egy-egy klasszikus műve kerül előadásra. Jegyek az egyesület titkári irodájában este hat és 7 óra között előre válthatók.

A fogak ápolására

legjobb a
Gerle-féle

"Oxygen" Fogviz

ára 70 fillér

Kapható Szeged,

Klauzál-
térén, a KIGYÓ gyógy-
tárban.